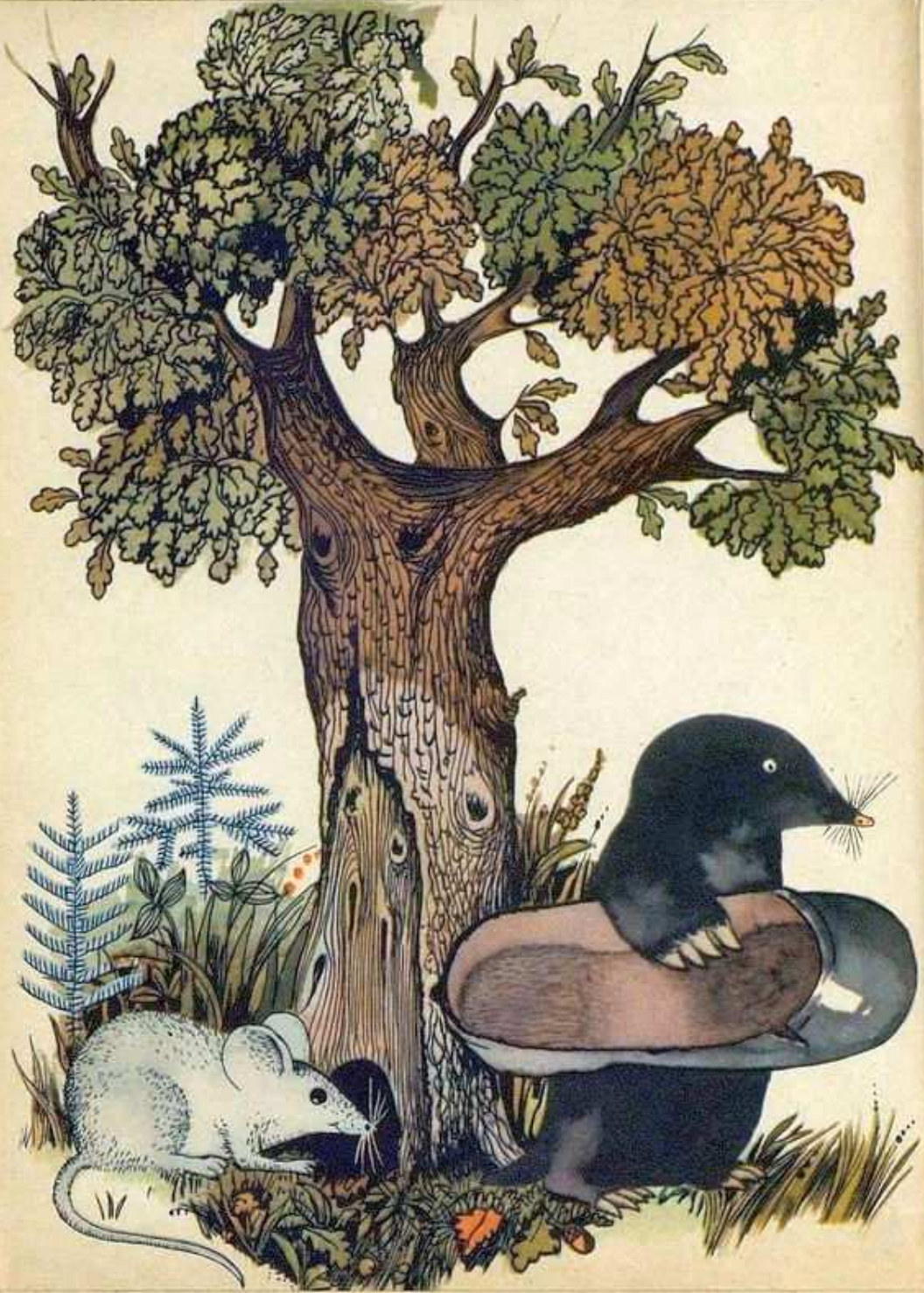


הערדל



מ. פליאצקובסקי



ערדל ישן מונח היה זרוק ביער. עכבר קטן ראה אותו, בדק וחשב: "לשם מה לי ערדל ישן?" וכבר רצה ללכת הלאה כשמהאדמה יצא חולד, שכיסה את עיניו מקרני השמש ושאל: "הערדל הזה שלך?" "שלי" ענה העכבר. "תן לי אותו!" "אם תחפור לי מאורה, אתן" ענה העכבר הערמומי. החולד ניגש לעבודה. חפר מאורה קטנה תחת עץ האלון ואומר: "תחיה שם בנחת. ואת הערדל אקח לי." הוא הלך עם הערדל. הולך וחושב: "בעצם למה לי הערדל?" ורצה כבר לזרוק אותו בין העשבים כשראה קיפוד שזחל מולו.



"הערדל שלך?" התעניין הקיפוד.
"בוודאי שלי" ענה החולד.
"תן לי אותו" ביקש הקיפוד.
"אם תביא לי חמישה תפוחי עץ אז תקבל אותו!"
הקיפוד הביא חמישה תפוחים מתוקים על גבו, החולד לקח אותם
למנהרה שלו והלך.
הביט הקיפוד על הערדל וחושב: "מה אעשה אתו עכשיו?"
חשב וחשב אבל כל רעיון לא בא לראשו. כבר רצה לנקב את הערדל
במחטים שלו כשמעליו על הענף

והסנאי סתם היטב בעלים את כל החורים שבערדל. אחר כל סידר לעצמו אסל מענף ודליים מכיפות של בלוטים ודילג לנחל.

הוא הביא מים בדליים, מילא את הערדל והתחיל לרחוץ את הבן הקטן שלו באמבטיה.

והסנאי הקטן נהנה, מתגלגל במים, מתיז מים סביב. טיפות מים נופלות על הדשא וקרני השמש משתקפות בהן.



הסנאי קפץ על הארץ ושואל:

"זה ערדל שלך?"

"ושל מי אם לא שלי?"

"תן לי אותו, בבקשה!"

"תקטוף לי אצטרובל גדול, אז אתן לך."

הביא לו הסנאי את האצטרובל הגדול ביותר שמצא.

"אצטרובל יפה" שיבח הקיפוד "ורק תוציא לי ממנו את הגרעינים וקח את הערדל שלך."

הסנאי לא התווכח, הוציא גרעינים מהאצטרובל. הקיפוד לקח את הגרעינים. התיישב בצד ומביט: מה הסנאי יעשה עכשיו עם הערדל?



הסנאי שמע ועונה:
"לא אקח מכם דבר. ואני לא שומר את הערדל לעצמי. תביאו את
הזאטוטים שלכם ותנו גם להם לרחוץ."
התביישו החיות, העכבר, החולד, הקיפוד. אילו רק יכלו בוודאי היו
מסמיקים מבושה.

בא העכבר ואומר:
"תחזיר לי את הערדל ואתן לך את המאורה שלי!"
החולד יוצא מהאדמה וקורא:
"תחזיר לי את הערדל ואתן לך תפוחי עץ מתוקים."
יצא הקיפוד מבין השיחים וכמעט בוכה:
"תחזיר לי את הערדל ואתן לך הרבה, הרבה גרעיני אצטרובלים!"